

POKRZEPIAĆ (1) *vb impf*

o oraz e *prawdopodobnie jasne* (tak w po- oraz krzepić).

praes [1 sg pokrzepiã.] ◊ 3 sg pokrzepiã. ◊ [*part praes act* pokrzepiając.]

Sł stp, Cn notuje, Linde XVIII w. s.v. pokrzepić; poza tym w objaśnieniu s.v. pokrzepiciel.

1. *Wzmacniać, dodawać siłę; confirmare, corroborare, firmare, recreare, refocillare, roborare, solidare*

Cn: [Pokrzepiam/ et pokrzepczam/ Recreo, reficio, erigo, refrigero, refocillo. Volck Sss.]

a. *Duchowo: dodawać otuchy, podnosić na duchu; erigere a. excitare, facere a. restituere animum*

Cn [kogo]:

*W połączeniu szeregowym: Drugi [pożytek] własny tego Sakramentu: że człowiek przed śmiercią
ftrwożonego/ y boleściami ściśnione⁸⁰ ochładza/ vmacnia y pokrzepia. WujNT 796.*

2. [*Utwierdzać, umacniać kogoś w czymś; arrigere Cn [kogo w czym]: Słyszał że go [jezuitę]
Minifter/ ná pulpicie gęto Włpominał przed swoimi/ Nauce przyganiając/ A tym swoje słuchące
w swoiey pokrzepiając. ŁaszczPogrom 2v.]*

Synonimy: 1. mocnić, pokrzęziać, posilać, silić, umacniać, zmacniać.

Formacje współrdzenne cf KRZEPIĆ.

Cf POKRZEPIANIE

LWil